

CAMÍ DE SORTILEGIS

Autora Adelaida Frías

<http://www.deliciesveuisaxo.com/textos-teatre-infantil-juvenil/>

- 20 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

- 1 - REI
- 2 - CAVALLER
- 3 - NOIA GUERRERA
- 4 - NOIA DOLÇA
- 5 - DIMONIETA
- 6 - BRUIXA NAP
- 7 - BRUIXA COL
- 8 - GAT / A PÈRFID / A
- 9 - GAT / A SKERP / A
- 10 - FOLLET
- 11 - NEN / A POBRE / A
- 12 - ARBRE QUE PARLA
- 13 - MONSTRE
- 14 - NAN

La Nena pobra i l'Arbre que parla poden ser, alhora, les Gates Pèrfida i Esquerpa.

L'escenari està buit. Al fons només hi ha un banc discret, sense respatller.

ESCENA 1

Per l'esquerra entra el Rei.

REI : — Cavaller Genís! Reunió d'urgència!

Per la dreta entra el Cavaller.

CAVALLER : — Sí, Majestat.

REI : — Ha entrat un monstre al nostre Regne que espanta tothom!

CAVALLER : — Quin desastre!

REI : — Exacte! Anem a matar-lo !

Per la dreta entra la Noia Guerrera.

GUERRERA : — Disculpeu, Majestat, us demano audiència.

REI : — Ara no hi ha temps, que tinc un monstre per matar.

GUERRERA : — Precisament, jo també vinc! Sóc molt ràpida amb l'espasa.

(*desenfunda*) Ho voleu comprovar?

REI : — Una noia? No veus que faríem riure!

CAVALLER : — Quina ximpleria!

REI : — Hi anem el meu cavaller i jo. No volem noses.

El Rei i el Cavaller marxen per la dreta.

CAVALLER : — Aparta, que passa el Rei!

REI : — Endavant!

La Noia Guerrera enfunda i els mira marxar, molt enfadada. Entra la Noia Dolça per l'esquerra.

DOLÇA : — Mireia! Com ha anat? T'han acceptat?

GUERRERA : — (*ofesa*) Són uns creguts.

DOLÇA : — (*decebuda*) No t'han acceptat.

GUERRERA : — Penso anar-hi igualment. Ja veure'm qui mata el monstre,
si ells o jo! (*marxa per la dreta*)

DOLÇA : — Mireia, espera! Estàs boja; no hi vagis sola! (*la segueix*)

ESCENA 2

Entren el Rei i el Cavaller per la dreta. El Rei s'asseu al banc.

REI : — Mira el mapa, Cavaller. A veure si falta gaire.

El Cavaller desplega el mapa i se'l miren.

CAVALLER : — A veure... No sé ben bé si estem aquí... o aquí.

Entra la Dimonieta per la dreta.

DIMONIETA : — Benvinguts al Bosc Encantat. Si voleu us puc indicar el camí.

CAVALLER : — Sí, per favor.

DIMONIETA : — (*maliciosa*) I com m'ho agraireu?

REI : — (*s'aixeca*) Calla, desgraciada, que no saps amb qui estàs parlant.

DIMONIETA : — (*camina al seu voltant*) Ja es veu que estic parlant amb uns nois
molt valents i... molt rics!

CAVALLER : — Rics no tots, eh.

DIMONIETA : — I per tant, no us costarà gaire fer-me un regalet!

REI : — Ja n'hi ha prou! Aquí els regals se'm fan a mi, perquè sóc el
Rei! Fuig, mosca vironera!

DIMONIETA : — (*ofesa*) Oh! Avar! Egoista! Garrepa!

REI : — Talla-li el cap!

El Cavaller aixeca la seva espasa

DIMONIETA : — (*fa un gest màgic*) Lingüis Babèlius!

REI : — (*empipat, al Cavaller*) Balla del revés! Canta en Francès!

El Cavaller s'atura i mira el Rei, estranyat. La Dimonietariu.

REI : — (*furiós, al Cavaller*) Pixa fora de test, et dic!

CAVALLER : — (*desconcertat*) Però Majestat...!

DIMONIETA : — A veure de què li serveixen ara, les riqueses!

(*marxa rient per la dreta*)

REI : — (*exasperat*) Si no et tires un pet de seguida, em menjaré un ram de flors!

CAVALLER : — (*espantat, vol marxar d'allà i s'emporta el rei*)

És per aquí, Majestat! Anem!

Surten tots dos per l'esquerra.

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida@deliciesveuisaxo.com.